

தேவனுடைய எங்கும்

நீறைந்த தன்மை:

நமது தேவன் அடிப்படைச் சாரத்தில்

“அங்கு” இருப்பவரல்ல

தேவன் “எல்லா இடத்திலும் இருப்பவர்” என்று கூறப்படுகின்றார். இது, அவர் ஒரே வேளையில் ஒவ்வொரு இடத்திலும் இருக்கின்றார் அல்லது இருந்திருக்கின்றார் என்று அர்த்தப்படுகின்றது. இது வேதவசனங்களின் சாட்சியமாகவும் உள்ளது (எரே. 23:23, 24). இது எப்படியாக முடியும்? இதில் ஈடுபடுத்தப்பட்டுள்ளது என்ன? தேவன் எங்கும் இருக்கின்றார் என்று நாம் கூறும் பொழுது, நாம் இந்த அண்டம் முழுவதிலும் எங்கு வேண்டுமானாலும் பயணம் செல்ல முடிந்தால், தேவனைப் பொறுத்தமட்டில் அவர் “இல்லாத இடம்” என்று ஒன்றை நாம் ஒருபொழுதும் காண்பதில்லை என்று அர்த்தப்படுகின்றது.

இதன் உண்மை நிலை

அண்டம் என்பது மிகவும் பரந்ததாக உள்ளது. அதன் எல்லைகளை அடையப் போதுமான அளவுக்கு நாம் நமது மனங்களை நீட்சி செய்யக் கூடியது சாத்தியம் அல்ல. நமது சிறிய சூரிய மண்டலமானது போதுமான அளவு விரிவானதாகக் காணப்படுகின்றது. நாமும் மற்றும் சுமார் ஐந்நூறு கோடி எண்ணிக்கையிலான மற்ற மக்களும் பூமியில் இருந்து கொண்டு, விண்வெளி வீரர்களான நீல் ஆம்ஸ்ட்ராங்கும் மற்றும் “Buzz” ஆல்ட்ரினும் நிலாவில் உலாவியதை எப்படி களிப்போடும் வியப்போடும் கவனித்தோம்? என்பதை நினைவுகூருங்கள். மனிதனின் காலடிச் சுவடுகள் இப்பொழுது நிலாவில் இருக்கின்றன. நிலாவானது பூமியில் இருந்து 250,000 மைல்கள் தொலைவில் இருந்தாலும், வானவியல் ரீதியாகப் பேசும் பொழுது அது (நிலா) இன்னமும் நமது பின்முற்றத்தில் தான் உள்ளது.

இப்பொழுது பின்முற்றத்திலிருந்து திரும்பி, முன்னிடத்திற்கு வந்து சுற்றிப் பார்ப்போம். நாம் மேலே சூரியனைக் காண்கின்றோம். அது சுமார் 9.3 கோடி மைல்கள் தூரத்தில் இருக்கின்றது. மற்ற எட்டு கிரகங்கள் அதைச் சுற்றி வருகின்றன. சூரியனுக்கு மிக அருகாமையில் உள்ள மெர்க்குரி கிரகமானது சூரியனில் இருந்து 3.6 கோடி மைல் தூரத்தில்தான்

இருக்கின்றது; தொலைவில் உள்ள புனூட்டோவானது 370 கோடி மைல்கள் தூரத்தில் உள்ளது. புனூட்டோவானது சூரியனை ஒரு முறை சுற்றி வருவதற்கு 247 (பூமி) ஆண்டுகள் ஆகின்றது. இதை எழுதிக்கொண்டிருக்கும் இந்த வேளையில், விண்வெளி ஆராய்ச்சியாளர்கள் புனூட்டோவுக்கு அப்பால் இன்னொரு கிரகம் இருப்பதாக ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். நமது பின்முற்றத்திற்கு இவ்வளவு அதிகம் உள்ளது.

நாம் வேலியினிடத்திற்குச் சென்று வெளியே மற்றும் மேலே உற்றுப் பார்ப்போம். தெளிவான ஒரு இரவில், நமது சூரியனையும் மற்றும் நமது எல்லாக் கிரகங்களையும் கொண்டுள்ள பால் வீதி மண்டலத்தை நாம் காண முடியும். மில்ட்டன் ஹியூமன்சன் மற்றும் எட்வின் ஹப்புள் ஆகியோரால் வானவியலில் செய்யப்பட்ட ஆராய்ச்சியானது, நமது (பால் வீதி) மண்டலமானது 100,000 ஒளி ஆண்டுகள் குறுக்களவு உடையது என்பதை உறுதிப்படுத்தியுள்ளது. மேலும் ஹப்புள் அவர்கள், “அருகாமையில்” உள்ள பல மண்டலங்கள் பத்து லட்சம் முதல் எழுபது லட்சம் ஒளி ஆண்டுகளுக்கு அப்பால் இருப்பதாகவும் கவனித்துள்ளார்.¹ அத்துடன், இந்த மண்டலங்கள் (சுருள்கள்) என்பவை உண்மையில் “தீவான” மண்டலங்களாக இப்போதுள்ள கவனிப்பினால் தீர்மானிக்கக் கூடிய அளவுக்கு அண்டம் முழுவதிலும் பரவியிருக்கின்றன.²

ஒருவேளை நாம் போதிய அளவு தூரம் சென்றுள்ளோம். வானவியல் உண்மைத் தன்மையின் சித்தரிப்பானது மனதைத் திகைக்கச் செய்வதாக உள்ளது. இது நம்ப இயலாத அளவுக்கு விரிவானதாக உள்ளது. அண்டத்தின் அளவற்ற தன்மைக்கு அது எவ்விதம் அளக்கப்படுகின்றது என்பதே ஒரு சுட்டிக் காட்டுதலாய் உள்ளது. மைல் கணக்கில் தூரத்தை அளப்பது என்பது வருத்தமிக்க போதுமற்ற வேலையாகின்றது. ஒளி ஆண்டு அளவைகளே தராதரம் ஆகின்றன.

தேவனுடைய இயல்பைப் பற்றிய நமது படிப்பில் இவை யாவும் மாபெரும் தனிச் சிறப்புடையவகளாயிருக்கின்றன. “ஒளி ஆண்டு” என்ற சொற்றொடரானது காலத்தின் சொல் விளக்கமாய் உள்ளது. ஆகையால், காலத்தைப் பற்றிய சிந்தனைகள் தேவனைப் பற்றிய நமது அறிவுணர்வுக்கு இன்றியமையாதவைகளாய் உள்ளன. காலம் என்பது அதன் இயல்பிலேயே ஒரு தொடக்கமும் ஒரு முடிவும் கொண்டதாகும். அப்படியில்லை யென்றால், அது காலமாக இருக்கவே இருக்காது; அது நித்தியமாக இருக்கும். “எல்லா இடத்திலும் இருத்தல்” (“Ubiquity”) மற்றும் அதன் ஒரு பொருள் பிற சொல்லான “எங்கும் நிறைந்திருத்தல்” (Omnipresence) ஆகியவை தேவன் “எல்லா இடங்களிலும் எல்லாக் காலங்களிலும்” இருக்கின்றார் என்பதைக் குறிக்கின்றன. சாராம்சத்தில் “தேவன் ஆவியாயிருப்பதால்” (யோவா. 4:24அ) இது தேவனுக்குச் சாத்தியமாக உள்ளது. ஆகையால் சாராம்சத்தில் (அடிப்படைப் பண்பில்) தேவன் எல்லா இடங்களிலும் எல்லா வேளைகளிலும் இருக்கின்றார். அவர் தாம் இல்லாத இடத்திற்குச் செல்ல “முடிவு செய்வதில்லை” ஏனென்றால் அவர் ஏற்கனவே அங்கு இருக்கின்றார்! இது வேதாகமத்தின் இரண்டு ஏற்பாடுகளிலும் மீண்டும் மீண்டும் விளக்கப்படுத்தப்படுகின்றது (சங். 2:4;

இதற்கு சம்பந்தமான கருத்துக்கள்

தேவனுடைய எங்கும் நிறைந்திருக்கும் தன்மையின் கருத்தானது மிகப் பெரிய மறைவான அர்த்தம் உடையதாக இருக்கின்றது. “எங்கும்” (“Omni”) என்றால் எவ்விதத் தடையுமின்றி இந்த அண்டத்தை முழுமையும் என்று அர்த்தப்படுகின்றது. “எங்கும் இருத்தல்” (“Omni presence”) என்பது “எல்லா இடங்களிலும் எல்லாக் காலங்களிலும் இருத்தல்” என்று விளக்கப் படுகின்றது. தேவன் எங்கும் இருப்பவராதலால் எல்லா இடங்களிலும் எல்லாக் காலங்களிலும் இருப்பவராதலால் காலமோ அல்லது இடமோ இவரது பிரசன்னத்திலிருந்து தப்புவதில்லை என்று இது அர்த்தம் தருவதாக நாம் எடுத்துக் கொள்ளுகின்றோம். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதென்றால், தேவன் காலம் அல்லது இடத்தால் கட்டப்படுபவரோ அல்லது தடை செய்யப்படுபவரோ அல்ல (2 பேது. 3:8; சங். 139:7-10). ஒருவேளை, வரலாறு என்று நாம் அழைக்கின்ற விஷயமானது காலத்தின் மாபெரும் உதாரணமாக இருக்கலாம். வரலாற்றில் “காலம் அணி வகுத்துச் செல்லுகின்றது.” நாம் அடிக்கடி, “இது வெறுமனே ஒன்றின் பின் மற்றொன்றாகவே உள்ளது” என்று கூறுகின்றோம். நிகழ்ச்சிகளின் வரிசை முறைமை நமக்கு அதிக அர்த்தமுடையதாக உள்ளது, ஏனென்றால் இந்தப் பூமியின் மீது காலத்தால் கட்டப்பட்ட (கட்டுப்படுத்தப்பட்ட) உயிரினங்களாக நாம் வாழ்கின்றோம்.

இடமும் நமக்குத் தனிச் சிறப்புள்ளதாக இருக்கின்றது, ஏனென்றால் நாம் எல்லையற்றவர்களாய் இராமல், எல்லையுடையவர்களாய் இருக்கின்றோம். நாம் இங்கு வாழ்கையில், காலமும், இடமும் என்ற எல்லைகளுக்கு உட்பட்டவர்களாய் இருக்கின்றோம். நாம் ஒவ்வொருவரும் புவியியல் பக்கத்தில் ஒவ்வொரு புள்ளியாக உள்ளோம். நாம் எப்பொழுதுமே “இங்கு” இருக்கின்றோம் “அங்கு” இருப்பதில்லை. எந்த ஒரு துல்லியமான வேளையிலும் நாம் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் இருக்கின்றோம். அந்த வினாடியில், அந்த இடமானது “இங்கு” நம்முடையதாக உள்ளது அது ஒருபொழுதும் “அங்கு” நம்முடையதாக இருப்பதில்லை. நாம் “அங்கு” இருப்பதைப் பற்றிச் சிந்தித்துக் கொண்டு இருந்திருக்கலாம். இருப்பினும் “இங்கு” நம்முடையது என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட வேளையில் குறிப்பிட்ட ஏதாவது ஓரிடத்தில் நாம் இருப்பதைக் குறிக்கும்.

இந்த விவாதமானது தேவனுடைய எங்கும் நிறைந்திருக்கும் தன்மையை விவரித்து, அதை நம்முடைய வரையறுத்தலுக்குட்பட்ட தன்மையுடன் வேறுபடுத்திக் காட்ட எடுக்கப்படும் ஒரு முயற்சியாக உள்ளது; அவர் காலத்தாலும் இடத்தாலும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டவரல்ல. நாம் இங்கு காலம், இடம் என்ற எல்லைகளுக்கு உட்பட்டவர்களாய் வாழ்கின்றோம். தேவன், காலம் இடம் என்ற எல்லைகளுக்கு உட்பட்ட வரல்ல, ஏனென்றால் அவர் நித்திய வாசியாய் இருக்கின்றார் (ஏசா. 57:15).

அவர் காலத்தையும் மற்றும் இடத்தையும் தம்முடைய எங்கும் நிறைந்துள்ள தன்மையில் சூழ்ந்து கொண்டுள்ளார். இருப்பினும், அவர் தம்முடைய நித்திய இயல்பில் காலத்தையும் இடத்தையும் கடந்து நிற்கின்றார். இதுவே அவர் தம்மைப் பற்றி இருக்கிறவராக இருக்கிறேன் என்று உரைப்பதன் தனிச் சிறப்பு ஆகும். Yahweh என்பது உண்மையில், “இருக்க” இருத்தல் என்ற வினைச் சொல்லின் ஒரு வடிவமாக உள்ளது.

நித்திய தேவன் என்ற வகையில் அவருக்கு முந்தினதும் பிந்தினதும் ஒன்றுமில்லை. “முந்தினதும்” மற்றும் “பிந்தினதும்” என்பவை காலத் தோற்றத்தினால் மூடப்பட்ட கருத்துக்களாய் இருக்கின்றன. காலமும் நித்தியமும் ஒரே விஷயமல்ல. நித்தியம் என்பது ஒரு “நீண்ட காலம்” அல்ல. நித்தியம் என்பது என்றென்றும் உள்ளதாகும். அதற்கு தொடக்கமும் இல்லை, முடிவும் இல்லை. தேவன் “அல்பாவும் ஒமேகாவுமாக” (வெளி. 1:8) இருக்கின்றார். அதாவது, அவர் நம்மைக் காலத்திலும் வரலாற்றிலும் நடத்திச் சென்று நமக்கு உலகம் சார்ந்த உண்மைத்துவத்தில் தற்காலிக உணர்வொன்றைக் கொடுத்தார். நிறைவாக அவர் காலம் மற்றும் வரலாற்றை எடுத்துப் போட்டு, நித்தியத்தின் பூரணமான மற்றும் மெய்யான உணர்வைத் தருவார். காலத்தையும் வரலாற்றையும் இருக்கும்படி கொண்டு வந்த அவரே காலத்தையும் வரலாற்றையும் கடந்தவராய் இருக்கின்றார் என்பது வலியுறுத்தப்பட வேண்டும்.

தொகுப்புரை

தேவனுடைய சாராம்சம் ஆவியாக உள்ளது. தேவன் (உலகப்படியான) காலத்தில் எப்பொழுதும் இருப்பது மட்டுமின்றி (இடம் சார்ந்த) அண்டத்திலும் எங்கும் இருக்கின்றார். அவர் நித்தியத்திற்கும் இருப்பதாக வேதாகமம் உறுதிப் படுத்துகின்றது, அதாவது, காலம் (வரலாறு) மற்றும் இடம் (படைத்தல்) உட்பட அப்படிப்பட்ட எல்லைகள் எதற்கும் அப்பால் அவர் இருக்கின்றார்.

காலம் மற்றும் இடம் பற்றிய வரையறுத்தலுக்குட்பட்ட நமது கருத்துக்களில், தேவன் “இங்கு” அல்லது “அங்கு” இருப்பதாக நாம் அடிக்கடி பேசுகின்றோம். நாம் பார்த்தபடியே வேதாகம எழுத்தாளர்களும் அப்படியே செய்திருக்கின்றார்கள். காலம் மற்றும் இடம் என்ற எல்லைகளுக்குட்பட்ட படைப்புயிர்கள் தேவனைப் பற்றி இவ்வழி முறையில் பேசுவது அவசியமாகவே உள்ளது. இருப்பினும், அவர் நித்தியமானவர் என்றும் நாம் பேசுகின்றோம். ஏனென்றால் காலம் மற்றும் இடத்தில் இருக்கின்ற தேவன், சாராம்சத்தில் காலம் மற்றும் இடத்திற்கு அப்பாலும் இருக்கின்றார். அவருடைய நோக்கில், அவர் எப்பொழுதும் “இங்கே” இப்பொழுது இருக்கின்றார். “அவர் ‘அங்கு’ இருக்கின்றாரா?” என்ற நம் விசாரிப்புக்கு “ஆம் நான் ‘இங்கு’ இருக்கின்றேன்” என்பதே அவருடைய பதிலாக, இருக்கின்றது. இது, நாம் அண்டத்திற்கு அப்பால் (ஏதேனும் இருந்தால்) உள்ள இடத்தையோ, அண்டத்தை மட்டுமோ, நமது சொந்த உலகத்தையோ அல்லது நமது வாழ்க்கையையோ இவைகளில்

எதைப் பற்றிச் சிந்தித்தாலும் உண்மையாக உள்ளது. “நாம் பிழைப்பதும் அசைவதும் இருப்பதும்” (அப். 17:28) இந்த தேவனுக்குள்தான். நமது தேவன் மிகச் சிறியவராக இருக்கின்றாரா? இல்லை, ஆனால் அவரை முழுமையாகக் காணக் கூடிய நமது திறமையானது குறைந்தபட்சம் இப்பொழுது மட்டுமாவது குறைவுபடுகின்றது.

சங்கீதக்காரர், மனிதரின் வரையறைகளை உணர்ந்து, தேவனுடைய வரையறையற்ற தன்மையை அடையாளம் கண்டார், இந்தக் கருத்துக்களை அவர் சங். 139:7-12ல் விளக்கப்படுத்தினார்:

உம்முடைய ஆவிக்கு மறைவாக எங்கே போவேன்? உம்முடைய சமூகத்தை விட்டு எங்கே ஓடுவேன்? நான் வானத்திற்கு ஏறினாலும், நீர் அங்கே இருக்கிறீர்; நான் பாதாளத்தில் படுக்கை போட்டாலும், நீர் அங்கேயும் இருக்கிறீர். நான் விடியற்காலத்துச் செட்டைகளை எடுத்து, சமுத்திரத்தின் கடையாந்தரங்களிலே போய்த் தங்கினாலும், அங்கேயும் உமது கை என்னை நடத்தும், உமது வலது கரம் என்னைப் பிடிக்கும். இருள் என்னை மூடிக்கொள்ளுமென்றால், இரவும் என்னைச் சுற்றி வெளிச்சமாயிருக்கும். உமக்கு மறைவாக இருளும் அந்தகாரப் படுத்தாது; இரவும் பகலைப்போல் வெளிச்சமாயிருக்கும்; உமக்கு இருளும் வெளிச்சமும் சரி.

குறிப்புகள்

¹ஒளியானது வினாடிக்கு 186000 மைல்கள் வேகத்தில் ஒரு ஆண்டின் பயணம் செய்யும் தூரமே ஒளி ஆண்டு எனப்படுகின்றது. இது 5.9 லட்சம் கோடி மைல்கள் ஆகும். ²Robert Jastrow, *God and the Astronomers* (New York: W. W. Norton, 1978), 41ff.